

Conference Proceeding

การประชุมวิชาการระดับชาติศึกษาศาสตร์วิจัย ครั้งที่ 9 และนานาชาติ ครั้งที่ 5
National and International Conference on Education 2022 (NICE)

นวัตกรรมเพื่อการศึกษาแบบองค์รวม:
การเปลี่ยนผ่านจากภาวะปกติใหม่
สู่ความปกติที่เปลี่ยนไป

Innovation for Holistic Education:
Transitioning from the NEW to the NEXT Normal

จัดโดย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ISBN 978-616-271-691-1

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปรีคลินิก
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

พชร แสงแก้ว^{1*}

¹นักวิชาการศึกษา, คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

*ผู้ประสานงาน: pachara.sae@mahidol.edu

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ประชากรคือ นักศึกษาแพทย์ชั้นปรีคลินิก รุ่น 125-127 ของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ไม่รวมนักศึกษาแพทย์ของสถาบันพระบรมชนก ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้อมูลผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและผลการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปรีคลินิก รุ่น 125-127 ของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ไม่รวมนักศึกษาแพทย์ของสถาบันพระบรมชนก การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับมหาวิทยาลัย ของนักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2557-2559 มีความสัมพันธ์ภายในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สรุปผลดังนี้ ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตควรตั้งใจศึกษาหาความรู้ในระดับมัธยมศึกษาเพื่อให้ CGPA อยู่ในระดับดี เนื่องจากมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปรีคลินิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, นักศึกษาแพทย์

A study of the relationship between high school learning achievement and
academic achievement of preclinical medical students
Faculty of Medicine Siriraj Hospital

Pachara Saengkaew^{1*}

¹Higher Education Officer, Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University

*Corresponding Author: pachara.sae@mahidol.edu

Abstract

Objective: The purpose of this study was to examine the relationship between learning achievement for high school level and learning achievement of medical students, Faculty of Medicine Siriraj Hospital Mahidol University. **Methods:** The sample group used in this research consisted of a preclinical medical students Class 125-127 of Faculty of Medicine Siriraj Hospital, excluding Medical students of Rajanok Institute. The tools used in this research are: grade point average across high school and grade point average of preclinical. Grade 125-127 of Faculty of Medicine Siriraj Hospital Excluding medical students of Praboromarajchanok Institute. This research used descriptive statistic including: frequency, percentage, mean, standard deviation and the Pearson product-moment correlation coefficients. **Results:** The results revealed that learning achievement at grade 12 and learning achievement of the 1st to 3rd year medical students, Faculty of Medicine Siriraj Hospital, academic year 2014-2016 were related in a positive manner with the level of significant of 0.01 **Conclusion:** Secondary school learners who are committed to pursuing a Doctor of Medicine program should concentrate on pursuing secondary education to keep the CGPA at a good level. Because there was a statistically significant correlation with preclinical learning achievement at the 0.01 level.

Keywords: Relationship Between Academic Achievement, Medical Student

บทนำ

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559) กำหนดเป้าหมายการรับนักศึกษาใหม่ โดยให้มีระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่หลากหลายและมีความยืดหยุ่นซึ่งสอดคล้องกับแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565) โดยเป้าหมายในปี พ.ศ. 2565 คือ ยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทยเพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพและสามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ การกำกับมาตรฐานและเครือข่ายอุดมศึกษาบนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลายและเอกภาพเชิงระบบ โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือผลการเรียน เป็นตัวแปรที่มีความสำคัญตัวแปรหนึ่ง เพราะสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของผู้เรียน ดังที่ ผจจต อินทสุวรรณ และคนอื่น ๆ กล่าวถึงผลการเรียนว่า เป็นดัชนีที่สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียนได้ เพราะผลการเรียนนั้นเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผล (level of accomplishment) ของบุคคลว่าเกิดการเรียนรู้แล้วเท่าใด มีความสามารถชนิดใด ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี ย่อมมีโอกาสที่ดีในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ดังที่ปรากฏว่าในประเทศอังกฤษก็ใช้วิธีพิจารณาผลการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาในการคัดเลือกเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยในประเทศไทยก็ใช้วิธีการสอบคัดเลือก รวมไปถึงผลการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเช่นกัน หรือการสมัครทำงาน หน่วยงานที่รับสมัครหลายแห่งจะพิจารณาผลการเรียนด้วยเสมอ จึงนับได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่ใช้กำหนดโอกาสในการศึกษาต่อและการเข้าทำงานได้ส่วนหนึ่ง ซึ่งคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลมีโครงการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาแพทยศาสตรบัณฑิตหลายโครงการ ได้แก่ โครงการโอลิมปิกวิชาการเหรียญทองระดับนานาชาติ โครงการทุนมหิดลวิทยากรย์ โครงการโอลิมปิกวิชาการ โครงการรับตรงผ่านกลุ่มสถาบันแพทยศาสตร์แห่งประเทศไทย (กสพท-Consortium of Thai Medical Schools-COTMES) ซึ่งโครงการต่างๆ เหล่านี้ล้วนพิจารณาผลการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาประกอบการพิจารณารับเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรทั้งสิ้น ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพในสถาบันการศึกษา จึงกล่าวได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสำคัญและเป็นปัจจัยหนึ่งของผู้เรียนและสถาบันการศึกษาให้ความสนใจ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปรีคลินิก คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

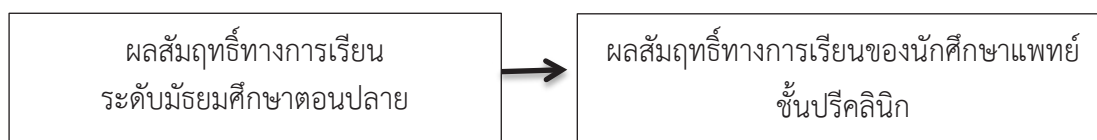
วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปรีคลินิก คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปรีคลินิก มีความสัมพันธ์ภายในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

รูปแบบการศึกษา เป็นการศึกษาข้อมูลย้อนหลัง (Retrospective study)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักศึกษาแพทย์ชั้นปรีคลินิก รุ่น 125-127 โดยไม่รวมนักศึกษาแพทย์ของสถาบันพระบรมชนก

ตัวแปรต้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ข้อมูลผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและผลการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปรีคลินิก รุ่น 125-127 ของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ไม่รวมนักศึกษาแพทย์ของสถาบันพระบรมชนก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จำแนกข้อมูลนักศึกษาแพทย์รุ่น 125-127 ตามปีที่เข้าศึกษา จากฐานข้อมูลของหน่วยทะเบียนและประมวลผลการศึกษา งานบริการการศึกษา ฝ่ายการศึกษา

2. จัดเก็บและรวบรวมข้อมูลผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามรหัสนักศึกษาแพทย์รุ่น 125-127 จากหน่วยทะเบียนและประมวลผลการศึกษา งานบริการการศึกษา ฝ่ายการศึกษา

3. จัดเก็บและรวบรวมข้อมูลคะแนนเฉลี่ยสะสม (CGPA) ของนักศึกษาแพทย์รุ่น 125-127 จำแนกตามภาคการศึกษา จากหน่วยทะเบียนและประมวลผลการศึกษา งานบริการการศึกษา ฝ่ายการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรของเพียร์สัน โดยการแปลความหมายของขนาดความสัมพันธ์ของตัวแปร พิจารณาจากค่าดังนี้

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ใช้สัญลักษณ์ r) ซึ่งมีค่าระหว่าง -1 ถึง $+1$ ดังนี้

ค่า r มีค่าเท่ากับ 0.00 แปลว่า ไม่มีความสัมพันธ์

ค่า r มีค่าต่ำกว่า 0.40 แปลว่า มีความสัมพันธ์น้อย

ค่า r มีค่าเท่ากับ $0.40-0.60$ แปลว่า มีความสัมพันธ์ปานกลาง

ค่า r มีค่าเท่ากับ 0.60 แปลว่า มีความสัมพันธ์มาก

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2557-2559

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2557-2559 ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2557-2559

ปีการศึกษา/รุ่น	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ม.6		ปี 1		ปี 2		ปี 3	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
2557 รุ่น 125	239	3.81	0.18	3.58	0.26	3.42	0.39	3.32	0.34
2558 รุ่น 126	222	3.74	0.19	3.44	0.31	3.42	0.30	3.35	0.31
2559 รุ่น 127	229	3.76	0.20	3.63	0.24	3.55	0.26	3.48	0.28

จากตาราง 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักศึกษาแพทย์ ปีการศึกษา 2557 รุ่น 125 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มีค่าเฉลี่ย 3.18 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.18, ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 3.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.26, ชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 3.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39, ชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 3.32 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.34 ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักศึกษาแพทย์ ปีการศึกษา 2558 รุ่น 126 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มีค่าเฉลี่ย 3.74 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.19, ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 3.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.31, ชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 3.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.30, ชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 3.35 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.31 ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของนักศึกษาแพทย์ ปีการศึกษา 2559 รุ่น 127 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มีค่าเฉลี่ย 3.76 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.20, ชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 3.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.24, ชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 3.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.26, ชั้นปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 3.48 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.28 ตามลำดับ

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2557-2559

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2557 ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2557 (n = 239)

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄
X ₁	1.00	.533**	.351**	.310**
X ₂		1.00	.725**	.627**
X ₃			1.00	.860**
X ₄				1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X1) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1 (X2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .533$), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X1) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับน้อยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 2 (X3) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .351$), และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X1) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับน้อยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 3 (X4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .310$)

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2558

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2558 ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2558

	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈
X ₅	1.00	.663**	.643**	.615**
X ₆		1.00	.934**	.870**
X ₇			1.00	.975**
X ₈				1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X5) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1 (X6) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .663$), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X5) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 2 (X7) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .643$), และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X5) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 3 (X8) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .615$)

4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2559

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2559 ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2559

	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂
X ₉	1.00	-.033	.025	.030
X ₁₀		1.00	.921**	.856**
X ₁₁			1.00	.969**
X ₁₂				1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X₉) มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1 (X₁₀) ($r = -.033$), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X₉) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับน้อยมากกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 2 (X₁₁) ($r = .025$), และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X₉) มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับน้อยมากกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 3 (X₁₂) ($r = .030$)

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปรีคลินิก ปีการศึกษา 2557-2559 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมหาวิทยาลัยของนักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ชั้นปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2557-2559 มีความสัมพันธ์ภายในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตควรตั้งใจศึกษาหาความรู้ในระดับมัธยมศึกษาเพื่อให้ CGPA อยู่ในระดับดี เนื่องจากมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปรีคลินิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้วย แต่ทั้งนี้ผลการวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 มีความสัมพันธ์ทางลบ อาจเกิดจากปัจจัยของเนื้อหาของหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับความเป็นแพทย์มากขึ้น แต่ทั้งนี้ก็ต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ที่เรียนสะสมมาด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ปฐมมา อาแว และคณะฯ (2553) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และผลการเรียนระดับมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2546-2550 ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย และผลการเรียนระดับมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ พัชดาพรรณ อุดมเพ็ชร (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คะแนนสอบคัดเลือกและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1-3 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมหาวิทยาลัยของนักศึกษาแพทย์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับ วิเชียร เกตุสิงห์ (2542) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลการเรียนหรือเกรดเฉลี่ยกับคะแนนสอบคัดเลือกเข้า

ในสถาบันอุดมศึกษาปีการศึกษา 2542 พบว่า เกรดเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนมัธยมมีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบคัดเลือก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีคลินิก คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มีความสัมพันธ์ภายในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น โรงเรียนควรส่งเสริมให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความมุ่งหวังที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา สาขาแพทยศาสตร์ มุ่งมั่นตั้งใจศึกษาเล่าเรียนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี เมื่อผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาในระดับมัธยมศึกษาเป็นอย่างดีแล้ว การต่อยอดในระดับมหาวิทยาลัยจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ย่อมส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอุดมศึกษาติดตามไปด้วย

1.2 ในการรับบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตควรกำหนดเกณฑ์การพิจารณาเกรดเฉพาะบางกลุ่มสาระวิชาที่เป็นวิชาพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการศึกษาวินิจฉัยแพทยศาสตร์ เพื่อให้คัดเลือกผู้เรียนที่มีศักยภาพสอดคล้องตามความต้องการของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ทั้งนี้ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่ได้สะท้อนถึงความรู้ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน อันเนื่องมาจากระบบการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบัน รวมถึงนโยบายทางการศึกษาต่างๆ และการประกันคุณภาพการศึกษา มีส่วนทำให้ผลการเรียนที่นักศึกษาได้รับจากโรงเรียนมีค่าค่อนข้างสูงมาก นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ เช่น รูปแบบการจัดการเรียนการสอน การปรับตัวของนักศึกษาในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน การปรับตัวกับเพื่อน การแบ่งเวลาในการเรียน การทำกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ ล้วนส่งผลต่อการเรียนในระดับอุดมศึกษาได้ทั้งสิ้น ดังนั้น คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลควรคำนึงถึงปัจจัยด้านอื่นๆ ด้วยในการพิจารณาเพื่อรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาและวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาแพทย์ระดับปีคลินิกและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาแพทย์ระดับคลินิก คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลด้วย

2.2 ควรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลด้วย

2.3 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมว่าคะแนนสอบคัดเลือก มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในระดับชั้นคลินิก (ชั้นปีที่ 4-6) หรือไม่

2.4 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับผลการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครอง ความถนัดในการเรียน หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ผวจจิต อินทสุวรรณ และคนอื่น ๆ. (2536). *ตัวแปรที่สามารถทำนายผลการเรียนของนิสิตหลักสูตร*

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พฤติกรรมศาสตร์) สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- ปฐมมา อาแว และคนอื่นๆ. (2553). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และผลการเรียนระดับมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ปีการศึกษา 2546-2550. ปัตตานี: สถาบันของสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
- พัชดาพรรณ อุดมเพชร. (2555). การศึกษาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คะแนนสอบคัดเลือก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล. เวชบัณฑิตศิริราช, 5(2).
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาสถาบันอุดมศึกษา. เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2542.